

Vandopsis lissochiloides on sitkeä sissi

TEKSTI JA KUVAT OILI PENTINSAARI

Esittelin marraskuun 2020 orkideana lasikossani – ja osan aikaa sen ulkopuolellakin – kasvavan Singaporen kasvitieteellisen puutarhan 2001 rekisteröimän risteymän *Renanopsis* Lion's Splendor. Sen perimässä ovat *Renantherat storiei* ja *R. philippinensis* sekä *Vandopsis lissochiloides*. Muistan huvittuneena katselleeni risteymän kapeaa kielimäistä, herkästi liikahtavaa huulta, samanlaista kuin Ruissalossa kesällä 2010 näkemälläni kookkaalla ja köynnöstävällä orkidealla, *Vandopsis lissochiloides*illa. Ruissaloon laji on saatu tai ostettu 1963 eli noin 58 vuotta sitten indonesialaiselta Bundtin tarhalta. Ruissalossa on toinenkin suvun lajeista: *V. gigantea*.

*Vandopsis lissochiloides*in kuvasi Ernst H.H. Pfitzer jo 1889. Suvun sanskritinkielen nimi tarkoittaa *vandan kaltaista*. Sukuun lasketaan kuuluvaksi 4 lajia, jotka kasvavat maaorkideoina korkean heinän keskellä tai kivikkoisten rinteiden ohuessa humuskerroksessa. Kasvualueita ovat Laos, Pienet Sundasaaret, Maluku, Myanmar, Uusi-Guinea, Filippiinit, Sulawesi ja Thaimaa.

Valoa suvun kasvit tarvitsevat yhtä paljon kuin vandat. Merenpinnan korkeudelta 1100 metrin korkeudelle on lämmintä ja kosteaa. Useimmin kasvatuksessa näyttäisi kuitenkin olevan *V. gigantea*. Niukoissa oloissa senkin kasvu on hidasta, joten lajit tarvitsevat kasvurauhan. *Vandopsis lissochiloides*in noin 7-senttiset vahamaiset

kukat ovat pitkäikäisiä: ne kestävät jopa 3–4 kuukautta.

Ruissalossa 17.7.2017 otetusta kuvasta kannattaa huomata, kuinka paksun varren katkaisukohtaan on kasvanut uusi, vahva verso, joka kukkii hienosti. Valittavasti kotona tuollaista kasvua on turha odotella.

